

tede Kommuner at nedlægge deres Realskoler, naar de vare fede af at have dem længere. Seg vil gerne have at vide for det første, om dette overhovedet er vigtigt, og for det andet, med hvilken Myndighed Kirkeministeren kan forbyde en Kommune at nedlægge sin Realskole. Et er jo klart, og det er dette, at Kommunen kan sætte Realeksamen, Ministeren staar uden nogen som helst Bemyndigelse til at forhindre Kommunen i, at den ikke lader Eleverne tage Eksamen paa Skolen. Vil Kommunen ikke have den Eksamen, saa kan den lade være. Endvidere kan Kommunen indrette sit Skolevæsen saaledes, uden at Ministeren kan røre den for det, at det er en Umulighed at gaa direkte fra Skolen til Universitetet og tage Eksamen, det kan lade sig gøre. Derimod vil jeg indrømme, at da Ministeren skal approbere visse Undervisningsregler, vil Ministeren ad den Vej kunne nægte en Skole at komme bort fra visse Regler, som de have indført angaaende Undervisningen, og det kan maaske forhindre dem i at nedlægge en Realskole. Men jeg kan dog ikke tænke mig, at Ministeren, naar en Kommune ikke finder det formaalstjenligt længere at have en Realskole, vil nægte den at nedlægge den. Lad os være klar paa, at dette med Realskolerne har været en Slags Modesag, og Moderne brede sig hurtigt, men man bliver snart fed af dem. Saaledes er det ogsaa gaaet Kommunerne. Det gik rask med at saa Realskoler oprettet rundt omkring, Lovgivningsmagten favoriserede dem og gav Pengene til at oprette dem, men Lovgivningsmagten er bleven fed af det, og mange Kommuner ere ogsaa blevne fede af det. Er det nu Tilfældet, at Ministeren vil stille sig som en Hindring for at komme tilbage fra den unaturlige Udvikling, som Skolevæsenet har faaet? Jeg stiller dette Spørgsmaal til den ærede Minister, fordi det forbaavsedte mig i høj Grad at høre, da det ærede Medlem fra Assens udtalte, at det er en Røbstad, som gerne vilde bort fra sin Realskole, naturligvis for at gøre det almindelige Skolevæsen bedre, bringe en bedre Skoleordning til Vejse, det vil sige en Skoleordning, som tilfredsstillende Kommunens Beboere i det hele taget, selv om den ikke tilfredsstillende nogle enkelte saa godt. Dette vilde en Kommune gøre, men hvis det er sandt, hvad det ærede Medlem fra Assens sagde, har den ærede Kirkeminister silet sig hindrende i Vejen derfor. Jeg ønskede at høre en Forklaring af den ærede Minister, for at Røbstæderne kunne være klare over, hvorledes de ere stillede, om Styrelsen bliver taget saa meget fra dem, at vel maa de oprette Realskoler, men blive de fede af dem

og ville de af med dem igen, saa lægger Ministeren sig i Vejen som en Bom og siger, at det maa de ikke. Paa den Maade bliver den kommunale Selbsthjælp paa Skolevæsenets Omraade ikke overmaade stor, og hvis det skal være Tilfældet, tvivler jeg meget om, at der er Kommuner her i Landet der vove at oprette Realskoler, naar de vide, at de nok maa saa dem, men ikke maa komme af med dem igen, det afhænger af Ministeriets Maade. Nej, lad saadanne Spørgsmaal om, hvorledes Skolevæsenet skal være indrettet, være en Kommunefag. Ministeren har at paase, at Undervisningen i det hele og store er saaledes, at det tilfredsstillende Lovgivningens Fordringer, men der ud over har i Virkeligheden efter min Mening Ministeren ikke saa overordentlig meget mere at sige med Hensyn til det almindelige Skolevæsen omkring i Kommunerne.

Formanden (Høgskolen): Tager det ærede Medlem sit Forslag tilbage?

A. Sørensen: Seg glemte at tage Forslaget tilbage, men skal altsaa nu tage Underøndringsforslag under Nr. 6 uden for Udvalgets Liste tilbage.

Formanden (Høgskolen): Dette Forslag er altsaa taget tilbage. Er der nogen, som optager det? (Ophold). Da ingen optager det, er det bortfaldet.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Sørensen): Jeg skal udtale mig med Hensyn til et Par Bemærkninger, der ere faldne under Forhandlingene i Dag. Det ærede Medlem fra Nybøbing (Korsgaard) takker jeg for den Tilslutning, han gav Bevillingerne, som ønskedes under Botanisk Have til Herbariernes Ordning, men jeg maa paa den anden Side erkende med den ærede Ordfører, at der er bevilget adskilligt af Udvalget. Jeg sabner ganske vist det Beløb, som jeg nærmere har omtalt, og jeg tror, det vil komme. Det vil jo snart vise sig, at det bliver en Nødvendighed at bevilge det af de Grunde, som det ærede Medlem fremhævede. Ligeledes takker jeg ham for Tilslutning til Spørgsmaalet om Timebetalingen, det, som jeg ogsaa omtalte i Gaar, i Grunden ikke indeholder nogen Kættelse i Lønningsloven for de lærde Skoler, men er et naturligt Supplement, en Kættørdighedshandling, efter at man for Lærerne i Videnskabsfagene har gjort det, man har i denne Lov, der jo i Virkeligheden var et ikke ubetydeligt Fremstrid.